

NGỌC HẠNH: Dự Đám Cưới Mỹ BOSTON và Thăm NEWPORT, Rhode Island.

Dự Đám Cưới Mỹ BOSTON và Thăm NEWPORT, Rhode Island

Năm nay vùng Hoa Thịnh Đốn trời lạnh sớm hơn mọi năm. Giữa tháng 11 đã có tuyết đầu mùa. Không nhiều lắm, lát phết bông tuyết nhè nhẹ rơi xuống đất độ 5, 10 phút là tan. Tuy nhiên trời lạnh. Ban đêm 33 độ F -36 độ F. Ban ngày phơn lớn nắng đẹp lắm, vàng tươi. Các loại hoa như impatient hay petunia hoa lá héo úa, thối tọt nghiệp. Hoa Pansy không sao, xanh tươi như cũ. Loại hoa này chịu được lạnh suốt mùa Đông.

Những hôm thời tiết xấu Vân thường ở nhà, ai rảnh đi đâu cũng từ chối dù Vân đã chích ngừa cúm và dịch Covid đủ 5 lần. Đi ra ngoài lạnh lẽo rồi bệnh bắt đầu thì giờ đi bác sĩ, chờ đợi lâu lắm và tốn tiền mua thuốc, không đáng.

Nhìn cây trụi lá hoa héo tàn Vân nhớ lại lúc cả nhà đi Boston vào đầu mùa Hè. Lúc ấy thời tiết mát mẻ, nhà nhà sân cỏ xanh mướt, hoa tươi thắm khắp các siêu thị, tư gia, công viên... nhìn thật mát mắt.

Thời gian ấy có đám cưới cháu ngoại người bạn thân. Chị bạn mời cả, Vân và vợ cùng con gái dự đám cưới. Vân ở vùng Hoa Thịnh Đốn, lên cưới tại chức ở Boston vào thứ Bảy. Vân và vợ cùng con gái rời nhà từ thứ Sáu và sẽ trở về nhà vào Chủ Nhật. Mất 9 tiếng từ nhà đến Boston. Trên đường đi xe chạy qua các thành phố nhà cửa đông đúc hay các đường ruộng trồng các loại ngũ cốc lá xanh um. Nhà dân cư nằm rải rác dọc hai bên đường. Có lúc thấy cây cầu dài ngoằn, tàu thuyền dưới bến. Vui nhất nhất lúc đi ngang Nữ Ước được nhìn những cầu vượt vòng vèo, các cao ốc cao ngệu nhìn mãi mỏi mắt. Vùng đô thị sầm uất này kẹt xe kinh khủng phải nhích nhích từ chút. Qua khỏi Nữ Ước lái xe thông thoáng hơn, ít gặp đèn xanh đỏ. Đến

Boston lại bị kẹt xe lớn nữa trước khi rẽ vào đường nhỏ đến nhà mẹ cô dâu.

Khác với thị trấn đông đúc cao tầng hay nhà phố sát vách nhau, nơi cô cháu ở nhà họ cách nhà kia cái hàng rào. Chung quanh nhà có sân, có vườn hoa nho nhỏ, họ nuôi cá koi và trồng vài cây ăn trái. Cô cho biết văn phòng của vợ chồng cô là nơi thị trấn nhộn nhịp xe và người đi lại, không thoải mái yên tĩnh như khu vực cô cư ngụ.

Lúc Vân đến đã có một số con cháu đến trước, chuyên trò vui vẻ và một số bà con đến lai rai sau gia đình Vân. Chiều thứ Bảy là ngày nhóm họ, có khoảng 50 thực khách nên phải đặt thêm bàn ghế ngoài sân cỏ. Thức ăn một số ở tiệm ăn mang lại, một số do chủ nhà làm và con cháu đem đến. Họ hàng bà con ở xa thường chỉ liên lạc qua điện thoại. Nhờ đám cưới mới có dịp gặp nhau nên mọi người chuyện trò cười nói thật vui vẻ. Con trai út chủ nhà lúc Vân gặp khi đi chung một chuyến du lịch bằng du thuyền là cậu bé má phính môi hồng. Nay cậu út thành thanh niên tráng kiện khôi ngô, đang học Đại Học. Thời gian qua nhanh quá chừng.

Rất bạn Vân là người da trắng nên cô dâu mũi cao, môi hồng xinh đẹp. Cô giống Bắc nhiều, ít giống Việt Nam. Chỉ rất người Mỹ trông hiền lành dễ mến.

Sau buổi tiệc nhóm họ các bà con ở xa như Virginia. Maryland... trở về khách sạn nghỉ ngơi. Các con gái, con trai, con dâu, cháu nội từ tiểu bang hay quốc gia khác đến thì ở lại Bắc Mẹ để chuyện trò cho thoải mái sau lễ cưới ai về nhà nấy. Có nhóm được ngồi nơi phòng ngủ, có người ngồi sofa, trên lầu, dưới hầm (basement) nhưng ai cũng chuyện trò rôm rả đến khuya

Cô dâu có hai cháu con người anh cả, thật dễ thương. Cháu gái 6 tuổi, cháu trai 4 tuổi. Cả hai đều xinh xắn, ngoan và bạo dạn, thân thiện với họ hàng dù các cháu mới gặp họ lần đầu.

Hôm sau lễ cưới tại chức nơi công viên có cây to bóng mát, có vườn hoa xinh xắn rực rỡ nhiều màu sắc hồng, đỏ, tím... Bàn

thờ đ⊥ Linh mục làm phép cưới trang hoàng tr⊥nh trọng khang trang. Những băng g⊥ s⊥p hàng thứ tự dưới bóng cây cho khách ng⊥i dự l⊥...

Hai đ⊥ra tr⊥ cháu cô dâu trai mặc vest, gái áo đ⊥m xinh đẹp. Bé gái mang gi⊥ hoa theo cô dâu chú r⊥ và r⊥i hoa theo l⊥i họ đi. Bé trai trang trọng mang khay đựng nh⊥n cưới đ⊥n bàn l⊥ cho Cha làm phép. Bé trai trang nghiêm ch⊥ng chặc, bé gái tươi cười. Khách v⊥ tay chào mừng khi cô dâu chú r⊥ xu⊥t hiện. Sau bu⊥i l⊥ mọi người đ⊥n nhà hàng dự tiệc. Khách ph⊥n lớn là người da tr⊥ng nên toàn thức ăn Hoa Kỳ. Khách Á Đông tạm dùng mu⊥ng n⊥a thay vì dùng đ⊥a như hàng ngày. Mọi người vui v⊥ chúc phúc cô dâu chú r⊥. Tiệc tàn người ⊥ xa tr⊥ v⊥ khách san sau khi chia tay với ch⊥ nhà. Họ sẽ tr⊥ v⊥ nhà hôm sau bằng máy bay hay lái xe như gia đình Vân. Thật là một cái đám cưới tuyệt vời đáng nhớ.

NEWPORT, RHODE ISLAND:

Sáng Ch⊥ Nhật sau khi dùng đ⊥m tâm c⊥ nhà lên đường v⊥ sớm đ⊥ còn ghé Newport, Rhode Island vi⊥ng các nơi n⊥i ti⊥ng c⊥a địa phương như lâu đài gia đình Wanderbilt II, Clift Walk ...Khi chúng tôi d⊥n Newport g⊥n 10 giờ nhưng đã có xe tua (Tour) ch⊥ khách du lịch đ⊥u g⊥n kín bãi đ⊥u rộng rãi. Họ đ⊥n từ Canada và các địa phương khác. Khách du lịch đã mua vé trên mạng lưới trước khi rời nhà. Có tua dài 3 ti⊥ng, có tua 2 ti⊥ng tùy nơi mu⊥n thăm vi⊥ng nhi⊥u hay ít. Cũng có du khách vi⊥ng Newport bằng tàu nh⊥ hay thuy⊥n bu⊥m.

CLIFT WALK:

Clift Walk là con đường công cộng b⊥ ngang nh⊥, dài 3, 5 dặm theo Wikipedia . Con đường này tráng nhựa sạch sẽ, ch⊥ có th⊥ đi đạp hay xe lăn. Xe ô tô không đi được . Một bên con đường là hàng rào có song s⊥t cao ngăn các sân c⊥ biệt thự với con đường. Phía bên kia là gh⊥nh đá đ⊥y những t⊥ng đá thật to và nước bi⊥n trong xanh nh⊥p nhô. Có kho⊥ng đường có hàng rào giữa con đường và gh⊥nh đá và những bậc thang xi măng đ⊥ xu⊥ng

ghành. Những tảng đá dưới ghành to bằng cái bàn, cái gh...
chúng chọt lên nhau chạy dài theo bờ biển dọc con đường. Gió
biển thổi lên rất mát. Xa xa những chiếc tàu nhỏ và thuyền
buồm chở khách du lịch ngoạn cảnh. Clift walk nằm bên ngoài
các biệt thự to, xinh đẹp như: Marble House, The Breakers
Mansion, Ashtor's Beechwood...

Gia đình Vân không đi hết con đường, chỉ đi khoảng ngón xong
trở lại đi thăm các lâu đài to và đẹp trong vùng. Phong cảnh
ở Cliftwalk hữu tình theo Vân:

Gió mát trời trong nước biển xanh
Thuyền buồm, tàu nhỏ chạy loanh quanh
Trên bờ đi bộ đoàn du khách
Chuyên trò vui vẻ cuộc đời lành

THE BREAKERS MANSION:

The Breakers Mansion là lâu đài lớn nhất ở Newport, Rhode
Island. Nếu thăm cả lâu đài và vườn hoa phải mất từ 2 đến 3
tiếng, là nhà nghỉ mát của gia đình Cornelius Vanderbilt II.
Lâu đài xây bằng đá cẩm thạch năm 1890, có 70 phòng gồm các
phòng ăn, thư viện, phòng khách và rất nhiều phòng ngủ, có
lối đi dành cho xe lăn, người tàn tật. Tầng hầm là nơi cho
người hầu, gia nhân cư ngụ xưa, cũng có giường nệm tốt, tủ
đựng quần áo, vật dụng riêng tư. Ngày nay trong lâu đài có
nơi bán quà lưu niệm, nước giải khát và thức ăn nhẹ cho du
khách thưởng thức.

Trên trần nhà mỗi phòng có những tranh vẽ khác nhau. Tuy hơn
200 năm nhưng màu sắc các tranh nơi trần nhà vẫn tươi đẹp. Mặt
trước lâu đài nhìn ra biển và Clift Walk. Sân và vườn chung
quanh lâu đài rất rộng. Vườn hoa đẹp. Chỉ ngắm vườn hoa cũng
đáng đồng tiền. Kiến trúc này được tặng cho thành phố và mở
cửa cho dân chúng vào xem từ 9 giờ sáng đến 5 giờ chiều. Có cả
trăm ngàn du khách viếng lâu đài hàng năm. Còn các lâu đài

xinh đẹp khác trong vùng nhưng gia đình Vân không đi thì giờ thăm viếng.

Trên đường về nhà Vân băng khuông nghĩ ngợi và liên tưởng đến các kiến trúc đẹp cũ, xưa ở Việt Nam. Không biết chúng có được chôn nhân, con cháu sửa chữa hay đã tiêu tùng vì thời gian hoặc chiến tranh. Ngoài ra Vân còn tiếc xót xa khi nghĩ bao nhân tài miền Nam phải đi trên tre gánh củi trên rừng. Họ là những kỹ sư, bác sĩ ... đã tận nhiều rất tiến củi, thời gian, vật về thức khuya dậy sớm mới hoàn thành việc học mong giúp ích cho xã hội đúng với khả năng mình. Khi đất nước thống nhất thay vì đi nước ngoài, họ lại mong giúp ích quê hương. Trái với ước mong, phần lớn họ bị đi "học tập củi tạo", thời gian dài ngốn tùy theo học lực và địa vị .

Bạn Vân, bà ngoại cô dâu là góa phụ tù nhân củi tạo. Chồng, Đại Úy thời Việt Nam Cộng Hòa, chết trong tù. Chị có 4 con từ 9 đến 3 tuổi. Không có lương chồng, không có việc làm, chị buôn bán loanh quanh. Bà nội giúp đỡ nhưng cụ cũng già, tiền bạc không còn bao nhiêu sau khi đi tù. Nhân có người sắp đi bán chánh thức, muốn cưới chị và hứa sẽ yêu thương các con chị. Chị suy nghĩ, đến đo mãi.

Sau cùng chị xin phép bà nội các cháu cho chị bước thêm bước nữa. Vì tương lai các cháu nội và thương dâu trẻ tuổi, bà Cụ từ từ đã bằng lòng cho cô dâu mang các cháu nội theo chồng, sau mới đi bán chánh thức và đến được đất nước Hoa Kỳ.

Bà dựng là một người tốt, biết giữ lời hứa, nuôi các con riêng củi vợ và cho học hành trẻ trẻ. Nhờ sự khuyến khích củi Mẹ và sự dìu dắt bà dựng, bốn người con chị đều đến đạt thành tài. Các cháu bây giờ đang chung tay xây dựng quê hương mới, xây dựng nước Mỹ với tương lai tươi sáng vô cùng.

Nghĩ lại người ta thường nói mỗi người một số phận. Có người được trăm năm hạnh phúc với chồng con, còn chị lúc trẻ theo chồng sống trong khu gia binh chật hẹp từ nơi này đến nơi khác, chia sẻ những thiếu thốn khó khăn với người bạn đời. Lúc

chúng mình chỉ bước thêm bước nữa vì tương lai các con, nhưng chỉ cũng đã được đền đáp sống hạnh phúc. Quan trọng nhất, là các con chỉ đã cố gắng học hành mới được nên người. Đất nước của chú Sam rất nhân từ và đầy cơ hội, nếu những người nhập cư siêng năng học hành và làm việc thì thành công là chuyện đương nhiên.

Bên ngoài nắng vàng rực rỡ nhưng trời lạnh tái tê. Vân mừng con cháu chỉ bạn ngày nay có cuộc sống tốt đẹp. Mọi lần đặt bút viết, là Vân lại muốn cảm ơn chính phủ và dân chúng Hoa Kỳ giàu lòng nhân đạo, cứu mạng giúp đỡ ông bà Vân lúc mới định cư, hướng dẫn và tìm việc cho người lớn, cấp phiếu y tế, cấp nhà ở cho người có lợi tức thấp, già yếu, tạo điều kiện dễ dàng cho thanh niên tiếp tục đến trường ... Vân cũng mong ông bà nhất là phụ nữ trong và ngoài nước có cơ hội học hành, sống trong yêu thương, gia đình hạnh phúc, thế giới hết chiến tranh, mọi người mãi được ấm no an lành.

Nhân đây, Vân có mấy câu thơ tặng độc giả:

Thăm Viện Boston

Mây trắng trời xanh, ánh nắng vàng

Thành phố Boston thật là sang

Ngoài đường đông đúc xe qua lại

Nhà thờ, trường học rất khang trang

Ngoại ô đất rộng nhiều cây xanh

Đại Học Boston đã nổi danh

Thầy giỏi trò hay trường quá tốt*

Cũng mong dân chúng mãi an lành.

Virginia , tháng 12 năm 2024

Ngọc Hạnh

*(Đại Học Harvard, MIT)

